

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Габрово , 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ I в публично заседание на седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Павел Неделчев
Членове:	Полина Пенкова Галина Косева

при участието на секретаря Борянка Н. Михова
в присъствието на прокурора Милчо Иванов Генжов (ОП-Габрово)
като разгледа докладваното от Павел Неделчев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20214200600033 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК. Образувано е по въззивни жалби от адв. С.В. и от адв. С.А. – двамата договорни защитници на подсъдимия П. И. И. от гр. Севлиево, срещу присъда № 260009 от 23.09.2020 г. по НОХД № 319/2019 г. по описа на Районен съд – Габрово.

С обжалваната присъда подсъдимият П. И. И. от гр. Севлиево е признат за виновен в това, че на 30.04.2018 г., в гр. Габрово, в лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ***, без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество - коноп (марихуана) с нето тегло 0,15 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 17,6%; коноп (марихуана) с нето тегло 1,03 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 19,6% и коноп (марихуана) с нето тегло 2,72 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 11,3%; или коноп (марихуана) с общо нето тегло 3,90 грама на обща стойност 23,40 лева, с което е извършил престъпление, за което и на основание чл. 354а, ал. 3, пр. 2-ро, т. 1, във вр. с чл. 54 от НК е осъден на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА, както и на ГЛОБА в размер на 2000 лева.

Със същата присъда подсъдимият П.И. е признат за виновен в това, че около 12,20 часа на 30.04.2018 г., по улица „Христо Смирненски“ в гр. Габрово, управлявал

МПС - лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества - канабис, амфетамин и метамфетамин, с което е извършил престъпление, за което и на основание чл. 343б, ал. 3, във вр. с чл. 54 от НК е осъден на ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА, както и на ГЛОБА в размер на 500 лева.

На основание чл. 343г, във вр. с чл. 343б, ал. 3 и чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК подсъдимият П.И. е лишен право да управлява МПС за срок от ДВЕ ГОДИНИ от влизане на присъдата в законна сила.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия П.И. е определено едно общо наказание в размер на ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА, към което, на основание чл. 23, ал. 2 от НК, е присъединено наложеното му наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от ДВЕ ГОДИНИ от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 23, ал. 3 от НК към така определеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК наказание лишаване от свобода е присъединено изцяло наложеното на подсъдимия П.И. наказание ГЛОБА в размер на 2000 лева, която да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Габрово.

С присъдата е постановено наложеното най-тежко наказание от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА да се изтърпи от подсъдимия П.И. при първоначален строг режим, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС.

С присъдата е постановено при изпълнението на определеното общо най-тежко наказание да се приспадне времето за предварителното задържане на подсъдимия П.И. във връзка с взетата по отношение на същия мярка за неотклонение „Задържане под стража“ - за периода от 28.08.2019 г. до 10.09.2019 г., като един ден от него да се зачита за един ден лишаване от свобода, на основание чл. 59, ал. 1, т. 1, пр. 1-во от НК, както и да се приспадне времето, през което подсъдимият е бил задържан по реда на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - за периода от 12,20 часа до 15,50 часа на 30.04.2018 г., като един ден от него да се зачита за един ден лишаване от свобода, на основание чл. 59, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 1, пр. 1-во от НК. С присъдата е приспаднато и времето от 04.12.2019 г. до 18.12.2019 г. включително, през което подсъдимият П.И. е бил настанен за изследване в психиатрично заведение - ДПБ - с. Церова кория, общ. Велико Търново, което време да се отчита като задържане под стража, на основание чл. 70, ал. 6 от НПК и чл. 59, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1, пр. 1 -во от НК.

Със същата присъда, на основание чл. 68, ал. 1 от НК, е приведено в изпълнение наказание в размер на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА,

наложено на подсъдимия П.И. чрез Присъда № 25/29.03.2017 г. по НОХД № 78/2017 г. на Районен съд - Севлиево, чието изпълнение, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, е отложено за срок от три години, считано от 29.06.2017 г. - датата за влизане на присъдата в сила. Постановено е приведеното в изпълнение по реда на чл. 68, ал. 1 от НК наказание да се изтърпи от подсъдимия отделно от наказанието, определено по реда на чл. 23, ал. 1 от НК, и при първоначален строг режим, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС.

С присъдата е постановено, след влизането ѝ в сила, веществените доказателства, представляващи две полиетиленови пликчета, съдържащи коноп (марихуана) с общо нето тегло 3,9 грама и бруто тегло 7,12 грама, описани в приемателно-предавателен протокол № 60570 от 30.01.2019 г., намиращи се на съхранение в ЦМУ Сектор „НОП“, да се отнемат в полза на държавата, на основание чл. 354а, ал. 6 от НК. Веществените доказателства - 1 бр. тест касета за орален тест от техническо средство „Drager Drug Test 5000 STK6“, заедно с празна опаковка от нея; 1 бр. полиетиленов плик с етикет с надпис „Празни опаковки от ВД - 3 бр., хартия и филтър от саморъчно свита цигара“, съдържащ 2 бр. празни найлонови пликове от веществени доказателства с етикети и означения „Обект № 1“ и „Обект № 3“ и 1 бр. найлонов плик от такова доказателство с етикет и означение „Обект № 2“ с поставени в него филтър и хартия от саморъчно свита цигара, всички прикрепени към задната корица на ДП, след влизане на присъдата в сила да се унищожат.

С присъдата, на основание чл. 189, ал. 3 от НК, подсъдимият П.И. е осъден да заплати направените в производството разноски, както следва: по сметка на ОД на МВР - Габрово - сумата от 217,72 лева; в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Габрово - сума в размер на 406,40 лева, както и 5 лева държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на вземанията за разноски и глоба.

Във въззивната жалба, депозирана от адв. В., се твърди, че присъдата е необоснована и неправилна, поради което се явява и незаконосъобразна. Искане се, на основание чл. 334, т. 2 от НПК, присъдата да се отмени и подсъдимият П.И. да бъде признат за невинен.

Във въззивната жалба, депозирана от адв. С.А., се излага, че в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд не се установило по безспорен и категоричен начин вината на подсъдимия. Правят се следните алтернативни искания: 1. Да се отмени осъдителната присъда и да се постанови нова, с която подсъдимият да бъде оправдан; 2. Да се измени присъдата, като се намали размера на наложеното наказание, което е явно несправедливо; 3. Да се отмени присъдата и делото да се върне за ново разглеждане, ако настоящата инстанция счете, че са допуснати съществени

процесуални нарушения.

В проведеното пред настоящия съд съдебно заседание подсъдимият П.И. се явява лично, като заедно със защитниците си – адв. А. и адв. В., както и упълномощеният по реда на чл. 91, ал. 2 защитник Г.Р. – негова майка, поддържа въззивните жалби.

В съдебното заседание прокурорът от Окръжна прокуратура – Габрово оспорва жалбите. Счита, че присъдата следва да се потвърди изцяло.

По съществото на делото адв. А. изтъква, че първоинстанционният съд неправилно е анализирал доказателствата в условията на възприетата от него теза за извършване на двете деяния, без да обсъди възраженията на защитата, направени в хода на съдебните прения. Оспорва заключението на физико-химическата експертиза. Излага подробни съображения в подкрепа на виждането за допуснати нарушения при извършеното процесуално-следствените действия по претърсване и изземване в управлението от подсъдимия автомобил, както и с начина, по който е взета пробата за установяване употребата на наркотични вещества.

В хода по същество адв. В. се солидаризира с позицията на колегата си адв. А.. На свой ред заявява, че обвинението не е доказано, тъй се гради на доказателства, които не са събрани чрез изброените в чл. 136 от НПК способи. В тази връзка оспорва използваното техническо средство като способ за установяване употребата на наркотични вещества. Позицията се на чл. 23, ал. 3 от Наредба № 1/2017 г. за това, че употребата на наркотични вещества се доказва чрез изследване на кръвна проба, а това, че в случая подсъдимият е отказал да предостави биологичен материал за изследване не следва да се преценява в негова вреда.

Защитникът Р. поддържа становищата на адв. А. и адв. В..

При упражняване на правото си на лична защита, както и правото на последна дума подсъдимият П.И. подкрепя тезите на своите защитници и моли да бъде оправдан.

Въззивният съд разгледа жалбите, депозираните от двамата защитници на подсъдимия, и като обсъди становищата на всички страни в процеса и извърши цялостна служебна проверка на присъдата, на основание чл. 314 от НПК, приема следното:

Жалбите са допустими. Същите са депозираните от страни в процеса, които са легитимирани да атакуват постановения съдебен акт и са подадени в срока за обжалването му. Разгледани по същество жалбите са неоснователни, по следните съображения:

Въззивната инстанция счита, че за да постанови присъдата си първоинстанционният съд е събрал всички относими към предмета на делото доказателства, като е анализирал и съпоставил поотделно и в тяхната съвкупност обясненията на подсъдимия П.И., показанията на свидетелите Х.Б. (включително показанията на този свидетел, депозирани в досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 1 и 2 от НПК), Д. И., В.С. и Н.С.; от писмените доказателства и доказателствени средства - определение № 506 от 30.04.2018 г. по ЧНД № 518/2018 г. на РС - Габрово - л. 12-13 от ДП; протокол за претърсване и изземване - л. 15-16 от ДП; копие от акт за установяване на административно нарушение Серия Д, № 523019 - л. 19 от ДП; талон за изследване № 0024956, протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества и справка за наказания, наложени на подсъдимия - л. 20-25 от ДП; приемателно-предавателен протокол № 60570 от 30.01.2019 г. - л. 55-56 от ДП; декларация за семейно, материално положение и имотно състояние - л. 67 от ДП; писмените доказателства, приложени по НОХД № 319/2019 г. на РС – Габрово – по том I-ви - справка относно реактиви, използвани при изготвяне на физико-химическа експертиза по Протокол ** от 10.01.2019 г. на НТЛ при ОД на МВР Габрово – л. 59-60; копия от Заповед за задържане с Рег. № 17523з-127 от 30.04.2018 г., протокол за обиск на лице по чл. 80 от ЗМВР, декларация - приложение 1 към чл. 14, ал. 2, разписка за върнати вещи и пари от задържано лице, фиш за спешна медицинска помощ, протокол по чл. 81, ал. 1 от ЗМВР за проверка на лични вещи и превозни средства, доклад за проверени лица и превозни средства във връзка с дейност на АПЕ за времето от 07,00 до 19,00 часа на 30.04.2018 г., информационна карта за дейност на наряд, докладни записки във връзка с установено и задържано лице за притежание на наркотични вещества, установен водач на МПС, управляващ след употреба на наркотични вещества и установен неправопособен водач - л. 61-73; писмо рег. № 264000-9789/20.06.2019 г. на ОД на МВР Габрово до РС Габрово с копия от бюлетин на ОД на МВР - Габрово, 3 броя докладни записки от смесен АПЕ, протокол за проверка на лични вещи и превозни средства, изготвен от АПЕ 32, докладна записка от АПЕ 51, доклад на АПЕ 51 за проверени лица и превозни средства - л. 75-84; писмо изх. № 43 от 19.06. 2017 г. на „Дрегер Сейфти България“ ЕООД до ОД на МВР Габрово, протокол № 201740106-10000 от 03.02.2017 г. за сервизна проверка на „Drager Drugtest 5000“ с № ARJL-0025, протокол № 201840147-10000 от 02.02.2018 г. за сервизна проверка на „Drager Drugtest 5000" с № ARJL-0025, ръководство за работа с техническото средство, разпечатка от паметта на техническо средство „Drager Drugtest 5000" с № ARJL-0025, протокол с рег. № 264р3765/30.03.2017 г. на ОД на МВР Габрово - л. 200-211; заповед за провеждане на СПО на РУ Габрово и план - разстановка - л. 237-238; писмо рег. № 264000-19210/28.11.2019 г. на ОД на МВР - Габрово със заверено копие от методически указания № 1з-1583 от 20.07.2010 г. на МВР - л. 239-243; писмо рег. №

264p19248/03.12.2019 г. на ОД на МВР - Габрово със заверени копия от писмо рег. №3286p-13538/22.03.2018 г. на ГД „НП“ заедно с „талон от квитанция“ серия А-14, № 583819 от 11.04.2018 г., ръководство за работа с „Drager Drugtest 5000“ и дневник за отразяване на резултатите от използване на системи за установяване на наличието на наркотични, упойващи вещества или техните аналози „Drager Drugtest 5000“ фабричен № ARJL-0025, с № 264p-3921 от 31 03.2017 г. - л. 244-250; писмо с рег. № 264000-159/06.01.2020 г. на Началник Сектор „ПП“ при ОД на МВР - Габрово и справка/картон на водач - л. 268- 272; по том II-ри - писмо с изх. № 11 от 28.01.2020 г. на „Дрегер Сейфти България“ ЕООД София - л. 290; писмо на ГД „НП“ при МВР - л. 293; от заключенията на физико-химичната експертиза, съдебнопочеркова (графическа) експертиза и съдебно-психиатрична експертиза; приобщените по делото вещественни доказателства - иззетото наркотично вещество, което е изпратено за съхранение в ЦМУ - София, Отдел „НОП“; съответната тест касета за орален тест от техническото средство, използвана при проверката на подсъдимия и празната фабрична опаковка, с която касетата е била опакована при нейното производство; найлоновите пликове, в които са били поставени трите обекта, намерени и иззети при извършеното претърсване в автомобила, както и остатъци (филтър и хартия от саморъчно свита цигара) от този, отбелязан под № 1 от тях. След собствен комплексен анализ на доказателствената съвкупност, въззивният съд намира че установената от районния съд фактическа обстановка е обоснована и почива на вярна и добросъвестна интерпретация на доказателствата, като без да я променя съществено по всички основни моменти от предмета на делото, я възприема, както следва:

Подсъдимият П. И. И. е роден на 03.03.1986 г. в гр. Севлиево. Живее в гр. Севлиево. Същият е български гражданин, неженен и с висше образование. Данните от справката за съдимост установяват, че с присъда № 25 от 29.03.2017 г. по НОХД № 78/2017 г. по описа на Районен съд – Севлиево, влязла в сила на 29.06.2017 г., подсъдимият И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343в, ал. 3, във вр. с ал. 1 от НК, за което е осъден на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лева. Изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с тригодишен изпитателен срок, считано от влизане на присъдата в сила. Със същата присъда и на основание чл. 343г, във вр. с чл. 343в, ал. 3, във вр. с ал. 1 от НК подсъдимият е лишен от правото да управлява МПС за срок от една година.

Подсъдимия П.И. е правоспособен водач на МПС от категориите „В“, „М“, „АМ“. Издаденото му свидетелство за управление на МПС било със срок на валидност до 01.02.2017 г. Видно от Справка картон на водача, предоставена от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Габрово (л. 22-25 от ДП и л. 269-272 от том I на НОХД № 319/2019 г.), до инкриминираната дата подсъдимият е наказван многократно по

административен ред (с наказателни постановления и фишове) за различни нарушения на правилата за движение по пътищата, включително за деяния, свързани с управление на МПС след употреба на алкохол.

На 30.04.2018 г., около 12,20 часа, автопатрулен екип на РУ на МВР - Габрово, в състава на който били свидетелите Д. И. и Х.Б., спрял за проверка лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ***, който се движел по ул. „Христо Смирненски“ в гр. Габрово. След спирането полицейските служители извършили проверка на самоличността на водача, при която констатирали, че автомобилът се управлява от подсъдимия П.И.. Последният не могъл да представи изисканото му свидетелство за правоуправление на МПС. След извършена служебна справка в масивите на МВР, проверяващите установили, че същото е иззето с административен акт. На място подсъдимият бил проверен за употреба на алкохол чрез техническо средство „Алкотест Дрегер 7410+“ с инв. № ARSM-0197, която приключила без отчетен положителен резултат за наличието на такъв.

След спирането на автомобила на проверяващите служители на МВР направило впечатление състоянието на водача И. - с воднисти очи и превъзбуден. При проведения с него разговор той споделил, че е пушил марихуана, както и че в пепелника на управлявания от него автомобил има цигара с марихуана. Полицейските служители запазили мястото на произшествието, като уведомили дежурния в ОДЧ при ОДМВР - Габрово и поискали да изпрати дежурна оперативно-следствена група. След пристигането на такава на мястото, на което автомобилът бил спрян за проверка (на ул. „Христо Смирненски“ до ** в гр. Габрово), в превозното средство било извършено претърсване, при което в пепелника на таблото била намерена 1 брой цигара с бруто тегло от 0,3 грама, означена като Обект № 1; в кутия от цигари марка „Parlament“, която била поставена в джоб на предната лява врата на колата, била намерена зелена тревна маса, означена като Обект № 2, с нето тегло от 1,1 грама; а в друга цигарена кутия – също марка „Parlament“, която се намирала в раница на задната седалка на автомобила, била намерена суха зелена тревна маса, означена като Обект № 3, с нето тегло от 2,8 грама. След като са били запечатани в отделни найлонови пликове с поставени върху същите етикети, съдържащи описание на самите обекти, поредните номера на последните, този на досъдебното производство, самото процесуално-следствено действие по разследването и положени подписи от лицата (експерт/технически помощник и две поемни лица), присъствали при тяхното намиране и изземване, тези три обекта били иззети поради реагиране за наличие на наркотично вещество при извършените полеви наркотестове. Във връзка с извършеното за времето от 13,15 до 13,50 часа на 30.04.2018 г. процесуално-следствено действие по чл. 161 от НПК е съставен съответен протокол за претърсване и изземване (л. 15-16 от ДП), одобрен с определение № 506 от 30.04.2018 г. по ЧНД № 518/2018 г. на Районен съд -

Габрово.

От приложената Заповед с рег. № 1752 ЗМ-127/30.04.2018 г. (л. 62 от том I от съдебното пр-во), издадена от свидетеля Х.Б., се установява, че подсъдимият И. е бил задържан за срок до 24 часа по реда на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, с начало в 12,20 часа на 30.04.2018 г. Не е привеждан в помещение за временно задържане и е освободен в 15,50 часа на същата дата.

След края на описаното процесуално-следствено действие по чл. 161 от НПК, подсъдимият П.И. бил отведен в сградата на РУ - Габрово, където му била извършена проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества чрез техническо средство „Dräger Drug Test 5000 STK6“ с инв. № ARJL-0025. Във връзка с тази проверка свидетелят Д. И. съставил приложения на л. 21 от ДП Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества. Техническото средство отчело наличието на амфетамин, канабис и метамфетамин. След проверката свидетелят Д. И. издал Талон за изследване № 0024956 (л. 20 от ДП), в който вписал личните данни на подсъдимия, данните за управляването от него МПС, датата и часа на извършване на проверката и използваното за целта техническо средство и обстоятелството, че същото е отчело положителен резултат за наличие на наркотични вещества. Талонът за изследване бил предявен на подсъдимия И., който не оспорил показанията на техническото средство и не поискал да се извърши допълнителна проверка чрез кръвна проба, като в съгласие с указанията вписал в Талона за изследване „приемам“ показанията на техническото средство/теста“ и се подписал след „Подпис на провереното лице“. На подсъдимия П.И. бил съставен и акт за установяване на административно нарушение - Серия Д, № 523019 от 30.04.2018 г. (на л. 19), който му бил връчен и подписан от него без възражения, като такива не е депозирал и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН (в редакцията на закона към инкриминираната дата).

От заключението на изслушаната физико-химическа експертиза се установява следното: Обект № 1 съставлява саморъчно свита цигара, съдържаща суха растителна маса с нетно тегло 0,15 грама, Обект № 2 представлява суха растителна маса с нетно тегло от 1,03 грама и Обект № 3 - суха растителна маса с нетно тегло 2,72 грама. И в трите обекта е установено наличие на химични вещества, характерни за конопеното растение, включително тетрахидроканабинол, въз основа на което същите са определени като коноп (марихуана) със съдържание на ТХК, както следва: от 17,6% при Обект № 1, 19,6% при Обект № 2 и 11,3% при Обект № 3. В заключението е пояснено, че марихуаната попада в Списък I – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“ от Наредба за класифициране на

растенията и веществата като наркотични по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗКНВП. В същото заключение е отразено, че съобразно установените при изследването резултати и критериите, посочени в Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, паричната равностойност на Обект № 1 възлиза на сумата от 0,90 лева, на Обект № 2 - на сумата от 6,18 лева и на Обект № 3 - на сумата от 16,32 лева.

От заключението на допусната на съдебното следствие съдебнопсихиатрична експертиза се установява, че подсъдимият П.И. страда от рецидивиращо депресивно разстройство с умерено тежък сегашен епизод, понастоящем в ремисия, или от психическо и поведенческо разстройство вследствие на комбинирана употреба на психоактивни вещества, вредна употреба. Заключение то сочи, че то не е довело до умствена недоразвитост или продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието, които изключват вменяемостта, както и че към 30.04.2018 г. и към момента на изготвяне на експертизата подсъдимото лице е могло да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

От заключението на допусната на съдебното следствие съдебнопочеркова (графическа) експертиза е видно, че ръкописният текст „няма да дам обяснения за намерените в колата наркотични вещества“, изписан на стр. 4, след печатния текст „Обяснения на лицето за намерените и иззети предмети, книжа и други" в протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи (приложен на л. 15-16 от ДП), не е изпълнен от П.И..

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички относими доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, без логически грешки при обсъждането им или преиначаване на техния смисъл. Изцяло неоснователен е упрекът към първата инстанция за неправилен анализ на доказателствата и за липса на обсъждане на възраженията на защитата. Напротив, видно е, че по свой почин и по искане на страните първоинстанционният съд е положил значителни усилия, за да попълни делото с относимия доказателствен материал, което е направено при стриктно спазване на принципите по чл. 13 и чл. 14 от НПК за разкриване на обективната истина и вземане на решения по вътрешно убеждения, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Доказателствената съвкупност е анализирана детайлно, като са дадени убедителни отговори на всички възражения на защитата, които в обобщен вид са свързани с твърдения за допуснати нарушения при извършване на претърсването и изземването, неправилност на заключението на физико-химичната

експертиза и опорочена процедура по установяване употребата на наркотични вещества. На практика защитниците изтъкват същите възражения и пред настоящия съдебен състав.

Въззивният съд счита, че процедурата по претърсване и изземване на управлявания от подсъдимия лек автомобил не е опорочена, а съответният протокол за това процесуално-следствено действие е изготвен съгласно изискванията на процесуалния закон, поради което същият е годно писмено доказателствено средство. Неоснователни са оплакванията за допуснати нарушения както преди започване на действието по претърсване и изземване, така и при самото му извършване. Доказателствата по делото установяват, че подсъдимият И. е бил спрял с управлявания от него автомобил на улица в гр. Габрово от автопатрулен екип на РУ на МВР – Габрово, в състава на който са били свидетелите Д. И. и Х.Б.. Посочените свидетели извършили проверка на водача, при която същият не представил свидетелство за управление на МПС, като по делото не е спорно, че към инкриминираната дата въпросното свидетелство е било отнето по административен ред. На проверяващите направило впечатление особеното състояние на подсъдимия – воднисти очи и превъзбуден, като свидетелите възприели и съобщеното им от проверяваното лице, че е пушил марихуана и дори и в този момент в пепелника на автомобила се намира цигара с такова съдържание. При така проявилите се данни и съобразно разписаното в чл. 80, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 81, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗМВР е извършен обиск на лицето и проверка на лични вещи и превозното средство. След като са възприели наличието в автомобила на вещи, притежанието на което е забранено, полицейските служители са предприели адекватни мерки – уведомили са дежурната част на полицейското управление за необходимост от изпращане на разследващ екип и без да извършват каквито и да е други действия са запазили мястото. Напълно неоснователни са навежданите от защитата съждения за съществуваща възможност намерените в автомобила наркотични вещества да са внесени в превозното средство в периода от приключване на полицейската проверка до започване на претърсването и изземването по реда на НПК. Преди всичко и този съд не намира основания, за да постави под съмнение показанията на свидетелите И. и Б.. Видно е, че при провеждане на съдебното следствие и на двамата са проведени изключително детайлни и подробни разпити, при които не се констатира съществени противоречия по всички основни моменти от предмета на доказване. Както правилно е отбелязал и районният съд, не се налице данни за налични от преди лоши отношения между тези лица и подсъдимия. Извършените от двамата свидетели действия в обема на техните полицейски правомощия са подробно описани в съставените от тях документи, които са приложени по делото. Както обискът, така и проверката на личните вещи на подсъдимия и на управлявания от него автомобил са извършени в негово присъствие; той е подписал съставените документи и то без никакви възражения. Мястото на проверката е на

улица в града. Самата проверка е извършена в обедните часове и на обществено място. Произшествието е запазено от полицаите, а подсъдимото лице е присъствало там през цялото време до пристигане на разследващия екип. И не на последно по важност място, самият подсъдим както при извършеното претърсване и изземване, така и при даване на обяснения в съдебно заседание, не навежда никакви доводи за това друго лице, различно от него, да е внесло в превозното средство намерените там наркотични вещества. Факт е, че превозното средство е собственост на майката на подсъдимия, но както правилно е отбелязал и районният съд, доказателства по делото установяват, че същото нееднократно е управлявано от П.И. (видно е, че деянието по присъдата по НОХД № 78/2017 г. на РС – Севлиево е извършено със същото МПС). Това обстоятелства, обсъдено съвкупно с останалите, установени по делото факти (за провеждани лечения на подсъдимия поради зависимост от наркотични вещества; намирането на цигара с наркотично вещество на видимо за водача място - в пепелника на автомобила, а на останалото количество наркотик – в цигарена кутия от марка „Parliament“ в джоба на шофьорската врата и в друга цигарена кутия от същата марка в раница на задната седалка; установеното управление на МПС на инкриминираната дата след употреба на наркотично вещество; липсата на пътници в превозното средство), изключва вероятността намереното наркотично вещество да е държано от друго лице, различно от подсъдимия. На следващо място, напълно неоснователно е възражението за опорочено действие по претърсване и изземване, изведено на база изнесеното в показанията на свидетелката В.С. – едното от поемните лица. Основната функция на поемните лица е да удостоверят коректното отразяване в протокола на извършените действия, посочени в чл. 137, ал. 1 от НПК. В случая настоящият състав намира, че този стандарт е спазен. Невъзможността свидетелката С. да посочи конкретните места в превозното средство, откъдето са иззети обектите (наркотични вещества, според заключението на експертизата), е напълно обяснима с дългия период от време, изминал до датата на разпита ѝ в съдебно заседание, а това неизбежно се отразява на качеството на предадената от нея информация, но от друга страна - не създава убеденост за неизпълнени задължения на разследващите по разясняване на правата ѝ като поемно лице или за невъзможност за упражняването им. В този смисъл, твърденията на свидетелката за мястото, откъдето е наблюдавала действията на разследващите, не следва да се третира в посока недостоверност на отразеното в протокола, още повече, че както самият протокол, така и всички иззети вещи са ѝ били предявени, което тя е удостоверила с подписа си, положен включително и върху пликите, в които обектите са поставени и запечатани, след изземването им. В обобщен вид по това възражение, въззивният съд приема, че претърсването и изземването, извършено в управлението от подсъдимия И. автомобил, е проведено законосъобразно, а съставеният за това процесуално-следствено действие протокол, приложен на л. 15-16 от ДП, е със съдържание, съобразено с разпоредбата на чл. 129,

ал. 1 от НПК. Спазена е процедурата по чл. 161, ал. 2 от НПК за одобряване на протокола от извършеното в условията на неотложност процесуално-следствено действие. Следователно обсъжданият протокол следва да се ползва с установената в чл. 131 от НПК доказателствена стойност. Както правилно е приел районният съд, обстоятелството, че в протокола не е вписано изготвянето на фотоснимки (каквито са приложени в ДП, но не са ползвани от първоинстанционния съд) не го опорочава. Протоколът не е негоден и поради това, че ръкописния текст, изписан на стр. 4, след печатния текст „Обяснения на лицето за намерените и иззети предмети, книжа и други“, не е изписан от подсъдимия. Не е спорно, че самият П.И. е подписал обсъждания документ, с което е удостоверил, че е запознат със съдържанието му, а в посочения ръкописен текст на стр. 4 не се съдържа информация, която може да се ползва в производството.

Настоящата инстанция намира, че заключението на изслушаната и приобщена към материалите по делото физико-химичка експертиза е компетентно, обективно и пълно, поради което не са налице основания, за да не се кредитира с доверие. Ползваните аналитични методи за изследване на веществата (обектите, иззети при извършеното претърсване) са изцяло съобразени с изискванията на чл. 10 на Наредбата за условията и реда за извършване на експертно изследване на иззети наркотични вещества и прекурсори. Подробно са описани стъпките при определяне на количеството и качеството на изследваните обекти, за да се изведе извод за това, че всеки един от тях съставлява коноп (канабис; марихуана) със съответното посочено съдържание на активно действащ компонент тетрахидроканабинол. В проведеното съдебно заседание пред първоинстанционния съд вещото лице Евгения Николова убедително е защитила заключението си. Наред с това е изискана и приобщена Справка относно реактивите, използвани при изготвяне на физико-химичната експертиза (л. 60 от том I от НОХД № 319/2019 на РС – Габрово). Поради изложеното съдът приема, че при извършване на обсъжданата експертиза е използвана изправна аналитична техника и достоверен и приет в науката метод на изследване - газова хроматография (изрично предвиден като научен метод за изследване и по чл. 23, ал. 2 от Наредба № 1/2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози). Искането на защитата за назначаване на повторна физико-химична експертиза, която да се изготви чрез метода на високоефективна течна хроматография, не се основава на твърдения за допуснати грешки при изготвяне на изслушаната експертиза чрез метода на газова хроматография, а само на несъгласие с крайните експертни заключения, които не са в интерес на подсъдимия. Само по себе си това не е основание за назначаване на повторна експертиза. Както е пояснило и вещото лице, както газовата хроматография, така и течната хроматография са сходни научни методи на изследване, които почиват на принципа на разделяне на веществата и резултатите са идентични от научна гледна

точка.

Въззивният съд намира за неоснователно възражението на защитата за допуснати нарушения при установяване употребата на наркотични вещества (във връзка с обвинението за управление на МПС, след употреба на такива вещества). Същите възражения са правени и пред първоинстанционния съд, който в присъдата е изложил убедителни съображения, за да не ги възприеме. Преди всичко, употребата от страна на деца на наркотични вещества и/или техни аналози може да се установи по всякакъв доказателствен път и не е литимитирана със способите по чл. 136, ал. 1 от НПК, както счита адв. В.. Налице е и специален ред, съгласно действащата и към датата на деянието – 30.04.2018 г., Наредба № 1/2017 г. за реда да установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, приложима в първоначалната ѝ редакция. Именно в Наредбата е разписан начинът, приложен и по настоящото производство, чрез който е пристъпено към установяване на обстоятелството дали подсъдимият е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества. Доколкото първоначалната констатация е извършена от органи по контрол по Закона за движението по пътищата, чиито разпореждания и указания трябва да се изпълняват при проверка за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, възможният ред за проверка е именно по Наредбата. Съгласно чл. 3, ал. 1 от обсъжданата Наредба, употребата на наркотични вещества от органите за контрол по ЗДвП се установява чрез тест, а съгласно ал. 2 трябва да се извърши химикотоксикологично лабораторно изследване, но само в четири точно определени случая: ако лицето откаже проверката с тест; не приема показанията на осъществения такъв; извършената проба с теста е некачествена или невалидна; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с тест. Посоченото, пренесено към конкретните доказателства, установява, че подсъдимият е проверен с тест, който е показал наличие на канабис, амфетамин и метамфетамин. П.И. изрично е изписал, че приема теста и резултата от него (Талон за изследване на л. 20 и Протокол на л. 21 от ДП), поради което не се е налагало изпращането му за изготвяне на химикотоксикологично изследване и респективно придружаването му до надлежното място за осъществяване на такова. Детайлно съставът на районния съд е изследвал самата процедура по извършване на тестването на подсъдимия и е изложил убедителни аргументи, за да отхвърли твърденията на защитата за допуснати нарушения при проверката му, както и съмнения за достоверността на резултата. Приобщени са доказателства за извършена първоначална проверка на ползваното техническо средство, техническите му спецификации и разпечатка, включително за датата 30.04.2018 г. (л. 201-210 от том I от първ. пр-во); за годността на ползвания консуматив - тест касета от партида ARKK-0899 (л. 200 и л. 244 от първ. пр-во); за дадените предписания от производителя (на л. 204-208 и л. 247-248 от Том I-ви от първ. пр-во);

за преминато обучение от свидетеля Д. И. за работа със съответното техническо средство. Правилно районният съд е приел, че дори и на подсъдимия да не е дадена вода преди пробата, това обективно не може да доведе до опорочаване на получените при теста резултати, след като същите са били основани на реакция на вещества, които вече са се съдържали в организма му и дадения за изследване слюнкков материал. Съответни на приобщените по делото указания от производителя за работа с техническото средство са изводите на съда, че в тях не съществува предписание за даване на вода на тестваното лице преди започване на проверката, както и че обратно, предвиденото във вътрешноведомствен акт под № 13-1583 от 20.07.2010 г. на МВР, не променя този извод. Наред с изложеното, по въпроса за установяване употребата на наркотични вещества, и този съд изцяло кредитира с доверие показанията на свидетелите Б. и И., подкрепени и с писмен доказателствен материал, според които употребата на наркотични вещества от подсъдимия като водач на МПС е била видима.

При правилно установената фактическа обстановка районният съд е достигнал до обосновани и законосъобразни правни изводи, както следва:

По обвинението за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК

Съответен на доказателствата по делото и закона е изводът, че подсъдимият П.И. е осъществил от обективна и от субективна страна признаците от състава на престъплението по чл. 354а, ал. 3 предл. 2-ро, т. 1 от НК, след като на 30.04.2018 г., в гр. Габрово, в лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ***, без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество - коноп (марихуана) с нето тегло 0,15 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 17,6%; коноп (марихуана) с нето тегло 1,03 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 19,6% и коноп (марихуана) с нето тегло 2,72 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 11,3%; или коноп (марихуана) с общо нето тегло 3,90 грама на обща стойност 23,40 лева. В съгласие с материалния закон районният съд от обективна страна правилно е изяснил, че на инкриминираните дата и място подсъдимият, без надлежно разрешително държи високорискови наркотични вещества от посочения вид, количество, с посоченото съдържание на наркотично действащ компонент и съответна стойност. Правилни са изводите, че от субективна страна И. е действал при пряк умисъл на вината, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал настъпването им.

Въззивният съд следва да посочи, че не са налице основания за определяне на престъпната дейтелност като маловажен случай по реда на ал. 5 на чл. 354а от НК. В аспекта на увреждащите здравето престъпления, сред които попада и разглежданото,

преценката за маловажен случай и свързаната с това степен на обществена опасност на деянието следва от характера на застрашаващото обекта действие, от условията, при които то е осъществено, а и от способността му то да изпълни рефлектиращия върху здравната сфера негатив, нормативно заложен в обективната страна на наказателната норма. Разглежданият случай сочи, че подсъдимият е държал забранените вещества не в дома си или друго обитавано единствено от нея място, а в лек автомобил и то на видимо място, като е управлявал превозното средство след употреба на наркотично вещество. При това положение, въпреки сравнително малкото количество на веществото и неговата относително ниска стойност, не може да се приеме, че защитените от наказателната норма отношения, свързани с охраната на общественото здраве, са засегнати в ниска степен. Не следва да се отдава значителна тежест и на цената на наркотика, още повече като се отчете липсата на актуализация от повече от 20 години на нормативния акт за определяне на цените на наркотичните вещества.

За престъплението по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК се предвиждат наказания лишаване от свобода от една до шест години и глоба от две хиляди до десет хиляди лева.

При извършената проверка на присъдата и след собствен анализ на обстоятелствата по делото при съблюдаване на правилата, очертани в разпоредбата на чл. 54 от НК, въззивният съд счита, че не са налице основания за корекция на отмерените от районния съд наказания. Като смекчаващи обстоятелства са отчетени полагания от подсъдимия И. общественополезен труд в качеството на земеделски производител; дадените обяснения по време на съдебното следствие, макар и същите да не са допринесли позитивно за разкриване на обективната истина и данните за малкото количество наркотично вещество, предназначено за лична употреба. За отегчаващо обстоятелство са приети данните за предходно осъждане на подсъдимия за престъпление от общ характер. При правилно отчетените обстоятелства, имащи значение за индивидуализация на наказанието, са определени наказания в минимален размер по текста от НК - лишаване от свобода за срок от една година и глоба в полза на държавата в размер на 2000 лева. Въззивният съд не намира основания за облекчаване на отговорността на подсъдимия, което неминуемо означава да се определи размера на наказанието лишаване от свобода под специалния минимум. Поначало изпълването на хипотезата на чл. 55 от НК предполага кумулативното проявление на две условия – наличие на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства и убедителна констатация, че най-лекото, предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко за подсъдимото лице. В разглеждания случай не е налице кумулативност на двете условия, както и основание, за да се приеме изпълнението на което и да е от двете. Проявените смекчаващи обстоятелства не са нито изключителни, нито многобройни, а определеният размер на наказанието лишаване от свобода не е

несъразмерно тежък, още повече като се отчетат данните за съдебно минало на подсъдимия и обстоятелството, че не само държи в автомобила си наркотични вещества, но и управлявана превозното средство след употреба на такива вещества.

По обвинението за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК

Съответен на доказателствата по делото и закона е изводът, че подсъдимият П.И. е осъществил от обективна и от субективна страна признаците от състава на престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК, след като около 12,20 часа на 30.04.2018 г., по улица „Христо Смирненски“ в гр. Габрово, управлявал МПС - лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества - канабис, амфетамин и метамфетамин. От обективна страна е установено по изисквания от процесуалния закон несъмнен начин, че на посочената дата и място подсъдимият е управлявал МПС, след употреба на наркотични вещества, а от субективна страна е действал при пряк умисъл, защото е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал настъпването им, като е имал ясното съзнание, че управлява превозното средство след употреба на наркотични вещества.

За престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК се предвиждат наказания лишаване от свобода от една до три години и глоба от петстотин до хиляда и петстотин лева.

При извършената проверка на присъдата в тази част и след собствен анализ на обстоятелствата по делото на плоскостта на чл. 54 от НК, въззивният съд счита, че не са налице основания за корекция на отмерените от районния съд наказания. Като смекчаващи обстоятелства са отчетени трудовата ангажираност на подсъдимия И. и дадените от него обяснения по време на съдебното следствие, макар и същите да не са допринесли позитивно за разкриване на обективната истина, а като отегчаващи - наличието на осъждане за друго престъпление от общ характер; по- високата степен на обществена опасност на конкретното престъпление, обусловена от данните за употребени общо три вида наркотични вещества преди предприетото управление на МПС и данните от справката за съдимост, че подсъдимият е бил освобождаван от наказателна отговорност за управление на МПС след употреба на такива вещества с решение по НАХД № 124/2015 г. на РС - Севлиево. Наред с посоченото, при положение, че се касае до извършено престъпление по транспорта, този съд намира, че върху степента на обществена опасност на деянието и на дееца се отразяват и данните от справките от МВР за многобройните случаи на извършени от подсъдимия нарушения на правилата за движение по пътищата. При съвкупния анализ на обстоятелствата, имащи значение за индивидуализация на наказанието, правилно наказанието лишаване от свобода е определена в размер доближаващ се до средния, а наказанието глоба в размер на минималния, а именно една година и шест месеца лишаване от свобода и глоба от 500 лева. Така наложените наказания съответстват на

целите на наказанието – на личната и на генералната превенция, очертани в разпоредбата на чл. 36 от НК. Правилни и законосъобразни са изводите на районния съд, според които не следва да се приеме, че към датата на инкриминираното деяние подсъдимият П.И. е бил неспособен водач на МПС. Законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 343г, вр. с чл. 343б, ал. 3 от НК. Наложено на подсъдимия П.И. наказание от две години лишаване от право да управлява МПС е съобразено с целите по чл. 36 от НК, с отчетените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, включително с данните за извършени от него многобройни нарушения на правилата за движение по пътищата, което го определя като личност, която трайно не се съобразява с установените в обществото правила на поведение.

Правилно и законосъобразно е приложено правилото по чл. 23, ал. 1 от НК, като на подсъдимия П.И. е наложено едно общо наказание в размер на най-тежкото, а именно една година и шест месеца лишаване от свобода, към което на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединено определеното му наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от две години от влизане на присъдата в сила. Правилно и в съответствие с нормата на чл. 23, ал. 3 от НК към определеното по правилата на съвкупността наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода е присъединено изцяло по-голямото от двете имуществени наказания, а именно глоба в размер на 2000 лева.

Законосъобразно, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС, е определен първоначален строг режим за изтърпяване от подсъдимия П.И. на общо определеното наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода.

Законосъобразно съдът е приложил чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК и чл. 59, ал. 2 от НК, като е приспаднал времето, през което подсъдимият е бил задържан във връзка с провеждане на наказателното производство.

Законосъобразно и с оглед данните по делото съдът е приложил чл. 68, ал. 1 от НК, като е привел в изпълнение наказанието в размер на една година лишаване от свобода, наложено на подсъдимия П.И. с присъда № 25 от 29.03.2017 г. по НОХД № 78/2017 г. на Районен съд – Севлиево, влязла в сила на 29.06.2017 г. Несъмнено е, че деянията по настоящото производство са извършени преди изтичане на изпитателния срок, определен на подсъдимото лице с посочената присъда, поради което същото следва да изтърпи отложеното наказание лишаване от свобода. Законосъобразно, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС, е определен първоначален строг режим за изтърпяване на приведеното в изпълнение по реда на чл. 68, ал. 1 от НК наказание от една година лишаване от свобода.

Правилно и законосъобразно е приложен чл. 354а, ал. 6 от НК, като е постановено, след влизане на присъдата в сила, предметът на престъплението по чл. 354а, ал. 3 от НК, представляващ две полиетиленови пликчета, съдържащи коноп (марихуана) с общо нето тегло 3,9 грама и бруто тегло 7,12 грама, описани в приемателно-предавателен протокол № 60570 от 30.01.2019 г. и намиращи се на съхранение в ЦМУ, Сектор „НОП“, да се отнеме в полза на държавата.

Правилно и законосъобразно съдът се е произнесъл по въпросите за разпореждане с останалите веществени доказателства, както и за дължимите от подсъдимия И. по сметка на съда и по сметка на ОД на МВР – Габрово разноси по водене на производството.

При извършената служебна проверка съдът не констатира присъдата да е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната ѝ.

По изложените съображения въззивният съд приема, че присъдата на първоинстанционния съд е обоснована и законосъобразна, поради което следва да се потвърди изцяло.

В съответствие с изложеното и на основание чл. 334, т. 6, във вр. с чл. 338 от НПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 260009 от 23.09.2020 г. по НОХД № 319/2019 г. по описа на Районен съд – Габрово.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протест.

За изготвяне на решението да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____